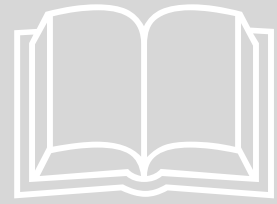

▶ Les 2: Op reis met Mozes

Thema

Mozes wordt door de Heere God geroepen om het volk Israël uit het land Egypte te leiden naar het beloofde land. God wijst hen de weg en maakt een pad door de Rode Zee. Het volk looft de HEERE en vervolgt de reis.

Bijbelgedeelte

Exodus 3:1-15

Exodus 13:17-15:21

Hebreeën 11:23-29

Bijbelteksten bij de kernboodschap

- Ik zal u tot Farao zenden, opdat gij Mijn volk (de kinderen Israëls) uit Egypte voert. (*Exodus 3:10b*)
- En God zeide tot Mozes: IK ZAL ZIJN DIE IK ZIJN ZAL. Ook zeide Hij: Alzo zult gij tot de kinderen Israëls zeggen: IK ZAL ZIJN heeft mij tot ulieden gezonden. (*Exodus 3:14*)
- Doch Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, staat vast en ziet het heil des HEEREN dat Hij heden aan ulieden doen zal (*Exodus 14:13a*)
- Maar de kinderen Israëls gingen op het droge in het midden der zee; en de wateren waren hun een muur, tot hun rechter- en tot hun linkerhand. Alzo verlostte de HEERE Israël aan dien dag uit de hand der Egyptenaars (*Exodus 14:29, 30a*)
- De HEERE zal in eeuwigheid en geduriglijk regeren. (*Exodus 15:18*)

Aanleren Bijbeltekst

Wentel uw weg op den HEERE en vertrouw op Hem, Hij zal het maken. (*Psalm 37:5*)

Kernboodschap

God roept je, Hij heeft alle macht!

Kerntoepassingen

Toepassing niet-gelovig kind: De Heere God roept ook jou om in Hem te geloven. Luister naar Hem. Dan wijst Hij ook de weg, net als bij Mozes.

Toepassing gelovig kind: De Heere God ziet wat je nodig hebt en wijst je de weg. Volg Hem, want Hij weet wat het beste voor je is. God regeert en heeft alle macht.

Hulpmiddelen

Landkaart, vertelplaten (in Powerpoint)

Verteloverzicht

1. Een engel van de HEERE verschijnt in een brandende doornstruik. (Exodus 3:1-3) .....
2. God roept Mozes om het volk Israël uit Egypte te leiden. (3:4-10) .....
3. Mozes sputtert tegen, maar God belooft dat Hij met hem zal zijn. (3:11-12) .....
4. God maakt Zijn Naam bekend. (3:13-15) .....
5. De Faraó wil het volk Israël eerst niet laten gaan, maar staat dit pas na de tiende plaag toe. (hoofdstuk 4-13) .....
6. Na verschillende wonderen, leidt God het volk uit het land Egypte en wijst hen de weg door de wolk- en vuurkolom. (13:17-22) .....
7. Faraó achtervolgt het volk Israël. (14:1-9) .....
8. Het volk Israël is ingesloten: voor hen de zee, naast hen de rotsen, achter hen de Faraó. Ze zijn bang en roepen tot God. (14:10) .....
9. Mozes wijst het volk op God: Hij zal voor hen zorgen. (14:11-15) .....
10. God maakt een pad door de Rode Zee en het volk gaat erdoorheen. (14:16-22) .....
11. De Egyptenaren gaan ook door de Rode Zee, maar zij verdrinken. (14:23-29) .....
12. Zo laat God zien dat Hij alle macht heeft en regeert. (14:30, 31 en 15:18) .....
13. Het volk Israël looft de HEERE. (15:1-21) .....

Uitleg en achtergrondinformatie

Context

In Gosen, de landstreek die Jakob en zijn familie van de Farao toegewezen krijgen, groeit het volk Israël. De heersende Farao ziet deze groei als een bedreiging en onderdrukt de Israëlieten. Hij dwingt hen tot slavernij en als hij ziet dat het volk blijft groeien, geeft hij de vroedvrouwen opdracht de jongetjes te doden. Als dat geen resultaat heeft, moeten de Egyptenaren de jongetjes in de Nijl gooien. Als Mozes wordt geboren, houden zijn ouders hem drie maanden verborgen. Dan leggen ze hem in een mandje in de Nijl. Farao's dochter vindt hem en voedt Mozes op aan het hof. In Exodus 2 volgt de geschiedenis van Mozes die uit boosheid de Egyptenaar dood sloeg. Als hij merkt dat iemand dat gezien heeft, vlucht hij weg. Hij komt in de familie van Jethro en trouwt met diens dochter Zippora. Hij leidt vanaf dat moment een leven als herder. Veertig jaren trekt hij rond met de kudde.

Exodus 3

Vers 1 Mozes is al 40 jaar schaapherder bij zijn schoonvader Jethro. De Heere ziet hoe het toegaat met Zijn volk: Zijn volk wordt zwaar verdrukt. We lezen in Exodus 2:24: 'En God hoorde hun gekerm, en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak, en met Jakob.' De HEERE wil Mozes gebruiken in Zijn dienst. Mozes is daarom 40 jaar aan het hof van Farao geweest om kennis en ervaring op te doen in het besturen van een groot volk. Nu is hij 40 jaar in de woestijn om geduld en vertrouwen te leren én om te leren in een woestijn te overleven.

De berg Horeb of Sinaï wordt de berg Gods genoemd, omdat God daar verschenen is aan Mozes en omdat Hij daar Zijn wet gegeven heeft.

Vers 2-3 Mozes ziet de brandende braambos. Het gebeurt wel vaker in de enorme hitte van de zon, dat een struik spontaan ontbrandt, maar deze braambos verteert niet en dat trekt zijn aandacht. Het brandende braambos is een beeld van het volk Israël. Ze werden veracht als een braambos, beproefd door het vuur van verdrukking, gelouterd, maar niet verteerd, want God was in hun midden.

Vers 4-6 De HEERE spreekt met Mozes over Zijn heiligheid, want Mozes komt dicht bij de brandende braambos. God openbaart Zich hier als de Heilige, zo totaal anders dan de zondige mensen. Mozes moet zijn schoenen uittrekken als teken van eerbied voor de heiligheid van God. In de tempel liepen de priesters ook op blote voeten. Mozes verbergt zijn gezicht uit vrees om God aan te zien. Dit gebeurt op meer plaatsen in de Bijbel. De HEERE maakt Zich bekend als de God van Mozes' voorvaderen. De HEERE roept Mozes bij zijn naam. Tot tweemaal toe, net als bij Samuël. En Mozes luistert.

Vers 7-9 Alhoewel God de Hoge, Heilige en Verhevene is, heeft Hij toch oog voor de nietige, zondige mensen: 'Ik heb zeer wel gezien de verdrukking Mijns volks.' De Heere openbaart Zich eerst als de Heilige, daarna als de Genadige. De Heere belooft de verlossing van Zijn volk uit Egypte én Hij zegt hun een goed en ruim land toe. Een dubbele belofte.

Vers 10-12 De HEERE wil nietige mensen gebruiken voor Zijn doel en Hij roept Mozes tot Zijn

dienst. Mozes lijkt nederig en vraagt: 'Wie ben ik?'. Hij bedenkt echter niet, dat hij het niet zelf hoeft te doen, maar dat God in hem zal werken om hem geschikt te maken. God belooft dat Hij met hem zal zijn. Als teken krijgt Mozes de belofte dat hij en het volk God naderhand zullen dienen op de berg Sinaï. Die belofte wordt vervuld bij de wetgeving.

Vers 13-15 Na het weerleggen van de eerste tegenwerping komt Mozes met de tweede vraag: 'Hoe is Zijn Naam?' Mozes wil God niet zelf een naam geven; hij vraagt er naar. De heidense volken hadden allemaal goden met ieder zijn eigen naam. Israël zou hun God ook een naam willen geven. God heeft geen naam nodig om Zich te onderscheiden van andere goden, want er is maar één God. Hij maakt Zijn Naam bekend, opdat het volk Hem zal aanroepen. De HEERE noemt Zijn Naam: 'Ik zal Zijn Die ik Zijn zal'. Daarmee openbaart de HEERE Zichzelf, en Hij laat tegelijkertijd iets van verberging zien. Deze Naam laat zien dat God Dezelfde is en dat Hij omziet naar Zijn volk.

Exodus 4-13

Mozes gaat met zijn broer Aäron naar de Farao om te vragen of de Israëlieten het land uit mogen. Farao geeft geen toestemming. Dan volgen de tien plagen. Na de tiende plaag, de dood van de eerstgeborenen van de Egyptenaren, laat Farao de Israëlieten het land uit drijven. Het waren alleen al zeshonderdduizend mannen (12:37), dan nog de vrouwen en kinderen, heel veel vee en ook Egyptenaren die onder de indruk waren geworden van de machtige God van Israël.

Exodus 13:17-22

Vers 17-19 De HEERE wijst het volk de weg. In plaats van de oude karavaanweg langs de zee, de weg die iedereen in die tijd nam, leidt de HEERE het volk naar het zuiden, de woestijn in. Het is een moeilijkere weg, en dat met een heel volk, mannen, vrouwen, kinderen en bejaarden. De reden is dat ze nu niet door het land van de oorlogszuchtige Filistijnen hoeven te trekken. De Israëlieten, die geen ervaring hadden met vechten, zouden zo weer teruggevlucht zijn naar Egypte (vergelijk Numeri 14:3 e.v.). Ook moet de tocht naar de Sinaï leiden (zie Exodus 3:12). Tenslotte zal deze route leiden tot de definitieve ondergang van Farao. 'Bij vijven' wijst op het ordelijke karakter van de uittocht. Jozefs beenderen hebben, wellicht op een centrale plaats, eeuwenlang getuigenis gegeven van Gods belofte van bevrijding (zie ook Genesis 50:25 en Hebrëen 11:22).

Vers 20-22 Na de overnachting in Sukkoth reist men door naar Etham. Vers 21 en 22 bevatten een onderbreking waarin verteld wordt hoe de HEERE leidt. Overdag gaat een wolkenmassa in pilaarvorm hen voor. 's Nachts wordt de wolkenmassa een vuurgloed. Met deze wolkkolom beschermt de HEERE ook (zie Exodus 14:10-20). De wolk bevindt zich boven de aarde en komt naar beneden als de HEERE met mensen in contact wil treden (zie Exodus 33:9-10; Numeri 12:5; Psalm 99:7). De wolk is het teken van Gods aanwezigheid (Exodus 16:10; 40:34 en 35). Zowel overdag als 's nachts is de HEERE aanwezig, leidt en beschermt Hij. Dag en nacht kon men het zichtbare teken daarvan zien (zie ook Psalm 105:39). Ook nu wil de HEERE leiden en is Hij aanwezig door Zijn Woord en Geest. Vers 22 wijst op de trouw van de HEERE.

Exodus 14

Vers 1-4 Israël, dat al aan de grens van de woestijn stond, moet plotseling omkeren en rich-

ting zee gaan. Een vreemde beweging: ze moeten met opzet de natuurlijke barrière van de zee opzoeken. Het doel maakt God meteen duidelijk. De Farao zal uit deze beweging afleiden dat het volk in de war is en de woestijn niet in durft. Volgens de Farao is het volk verdwaald, verward, gedesoriënteerd. De HEERE lokt zo Farao achter het volk aan om hem te straffen en Zichzelf te verheerlijken.

Vers 5-9 Farao ziet inderdaad zijn kans schoon en beveelt zeshonderd strijdagens in gereedheid te brengen. Strijdagens waren wagens op twee wielen en werden getrokken door paarden. De bemanning bestond uit de wagenmenner, de boogschutter en de schilddrager. God verstokt het hart van de Farao, waardoor hij zich opnieuw blind staart op het verlies van zijn slaven. Zelf gaat Farao aan het hoofd van dit leger achter de Israëlieten aan en treft ze bij Pi-Hachiroth. Vers 8 noemt dat Israël door een 'hoge hand' is uitgegaan, wat betekent dat God Zelf hen heeft uitgeleid. Farao zal dus niets tegen hen kunnen uitrichten.

Vers 10-12 De komst van de Egyptenaren wekt grote beroering onder het volk. Ze kunnen geen kant op. Vóór hen ligt de zee, naast hen liggen de rotsen van Pi-Hachiroth en de forten van Migdol. In hun angst roepen ze tot de HEERE, maar uit hetgeen ze Mozes verwijten, blijkt wel dat er van gelovend vertrouwen geen sprake is. In hun spreken over sterven en graven laten ze merken dat ze verwachten te zullen omkomen. En wat nog erger is: ze doen alsof de hele uittocht, het machtige werk van de HEERE, hun door Mozes is opgedrongen. Het dienen van de Egyptenaren lijkt opeens zo slecht nog niet. Was Mozes maar nooit komen opdagen; had de HEERE hen maar nooit geholpen. Israël is blijkbaar de wonderen en de wolkkolom vergeten.

Vers 13-14 Ondanks al deze zware, onredelijke verwijten, reageert Mozes heel zachtmoedig. Nu ze aan alle kanten ingesloten zijn, wijst hij naar boven: 'Vreest niet, staat vast.' De HEERE zal voor het volk strijden.

Vers 15 Een wonderlijke reactie van de HEERE volgt: 'Wat roept gij tot Mij?' God zegt dit tegen Mozes, van wie er niet eens staat dat hij zelf geroepen heeft. Maar Mozes is de middelaar die tussen God en het volk in staat. In Mozes wordt dus het volk aangesproken. In de vraag van de HEERE klinkt door dat er helemaal geen reden is om te roepen. God had immers al voorspeld dat dit zou gebeuren? Het volk moet ophouden met roepen en 'gewoon' voorttrekken.

Vers 16-20 Mozes' staf, die al eerder een grote rol heeft gespeeld, moet door Mozes over de zee worden uitgestrekt. De wolkkolom, het bewijs van Gods aanwezigheid, verplaatst zich van voren naar achteren totdat deze zich tussen de Israëlieten en de Egyptenaren bevindt. God Zelf neemt stelling tegen de Egyptenaren. De zijde die de Israëlieten zien is verlicht, de zijde aan de kant van de Egyptenaren is donker, als teken van de komende ondergang.

Vers 21-31 Als Mozes zijn staf uitstrekt, steekt er een oostenwind op die de zee in tweeën splijt. Het is nacht als de Israëlieten het pad door de zee lopen. 's Ochtends vroeg volgen de Egyptenaren. Als de Egyptenaren in het midden van de zee gekomen zijn, breekt het oordeel van de HEERE los. De Egyptenaren raken in totale paniek. Hun zware oorlogswagens beginnen te glijden en vast te raken. Nu willen ze wel vluchten. Ze komen zelfs tot de belijdenis

'de HEERE strijdt voor hen', maar het is te laat. Mozes strekt zijn hand uit over de zee en met donderend geraas stort het water zich op de Egyptische keurtroepen. Geen soldaat overleeft het. Psalm 136:15 noemt ook de Farao zelf als slachtoffer. De Farao, die in Egypte werd beschouwd als godenzoon, had het duel met de HEERE aangedurfd. Nu blijkt definitief dat met de HEERE niet te spotten valt. De God van Israël triomfeert! Voor het volk is er echter een pad door de Rode Zee. De Israëlieten loven de HEERE bij het zien van de overwinning. Het volk vreest én gelooft de HEERE, al zal dat geloof in de komende woestijnreis nog dikwijls op de proef worden gesteld.

De geschiedenis van de uittocht en de doortocht speelt in de hele Bijbel een belangrijke rol. We mogen in de uittocht het beeld zien van de uittocht uit het slavenhuis van de zonde. Ook wij sputteren vaak tegen als de HEERE ons daaruit verlossen wil. Is de woestijnreis niet het beeld van het leven van de gelovigen hier op aarde? Daarnaast wordt in het doopformulier de uittocht ook als beeld voor de doop gebruikt.

Exodus 15:1-21

Mozes en de Israëlieten zingen een lofzang voor de HEERE. Mirjam, de zus van Aäron en Mozes, neemt een tamboerijn (vers 20) en gaat de vrouwen voor in het prijzen van de HEERE.

Hebreeën 11:23-29

In dit gedeelte wordt de geschiedenis van de uittocht en de doortocht aangehaald en beschreven als een geloofsdaad. Door het geloof ontving Mozes van God de moed om het volk Israël uit Egypte te leiden, ondanks de dreiging van de Farao. Door het geloof gingen Mozes en de Israëlieten door de Rode Zee. Mozes klampte zich vast aan Gods belofte (vers 27) en geloofde dat God er was en Zijn volk zou beschermen.

Vertelling

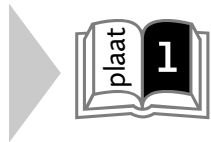
Inleiding

Je moeder roept je: 'Wil je even voor mij naar de winkel?' Eigenlijk heb je er niet zoveel zin in, maar ja, het moet maar. Stel je nu eens voor dat een belangrijk persoon, een minister of de koning, tegen je zegt: 'Luister. Ik heb een speciale opdracht voor jou.'

➔ *Vraag aan de kinderen: Hoe zou je reageren? Wat zou je zeggen? Hoe zou je je voelen?*

Vandaag gaan we met iemand uit de Bijbel een stukje mee op reis. Hij krijgt ook een speciale opdracht van een belangrijk Persoon.

➔ *Open de Bijbel bij Exodus 3.*

Kern

Daar loopt een herder met een kudde. Hij is op zoek naar voedsel. Is hier wat eetbaars te vinden? Hij kijkt om zich heen. In dit gebied is weinig voedsel voor zijn kudde te vinden. Het gebied waar hij loopt is woest en dor. De grond is droog. Als de herder wat stappen zet, zie je het stof achter zijn voetstappen omhoog komen. Af en toe zijn er wat planten te zien. Verderop ziet hij een doornstruik.

Hè, maar ziet hij dat goed? Moet je zien! De doornstruik staat in brand. Dat is niet zo heel bijzonder, want de grond is droog en dan kan zo'n struik al snel gaan branden. Maar, als iets in brand staat, dan verteert het. De takken van een struik worden dan zwart en vallen er af. Er blijft helemaal niets van zo'n struik over. Wat vreemd: bij deze doornstruik gebeurt dat niet. Hij staat wel in brand, maar de takken verteren niet. 'Wacht, laat ik eens dichterbij gaan kijken', denkt de herder, 'misschien kan ik dan ontdekken hoe dit komt.'

Wie is deze herder, die hier in dit woeste gebied loopt met zijn kudde? Het is Mozes. Hij is ongeveer 80 jaar. Hij is getrouwd en hij zorgt voor de kudde van zijn schoonvader Jethro. Mozes hoort bij het volk Israël. Dat volk woont in Egypte, maar de koning van Egypte wil het volk doden.

➔ *Wijs op de landkaart het land Egypte aan.*

Mozes woont nu niet meer in het land Egypte. De Farao wilde ook hem doden, maar dat gebeurde niet. Daar zorgde de Heere God voor, want Hij had nog een belangrijke opdracht voor Mozes.

Mozes woont dan niet meer in Egypte, maar het volk Israël woont er nog wel. Ze zijn slaven van de Farao en moeten heel hard werken. Het volk heeft het moeilijk. Ze kunnen niet weg, want dat mag niet van de Farao.

Ondertussen is Mozes dichterbij de doornstruik gekomen. Hoe kan het toch dat de doornstruik wel brandt, maar niet verteert? Dan ineens klinkt een stem: 'Mozes, Mozes!' Waar komt die stem vandaan? Wie roept hem? Hier, in dit woeste gebied, is verder geen mens te zien. De stem komt uit de doornstruik. Weet je wat er in de Bijbel staat? De Heere God roept Mozes!

'Mozes, Mozes!' Hoor je dat? Twee keer wordt hij geroepen. Dat betekent dat het belangrijk is.

➔ *Misschien gebeurt dat bij jou ook weleens, als je geroepen wordt, dat iemand je naam niet één keer, maar wel een paar keer zegt. Geef een voorbeeld van een naam van een kind uit de groep. Bv: 'Karel, Karel!' Zo werd Mozes' naam ook twee keer geroepen. 'Mozes, Mozes!'*

Mozes antwoordt: 'Zie, hier ben ik!' De Heere God gaat iets belangrijks tegen hem vertellen. 'Mozes, doe je sandalen uit, want de plaats waarop je staat is heilig. Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob.' Dat zijn mannen die ook in de Bijbel worden genoemd. Als Mozes dit hoort, verbergt hij zijn gezicht. Hij durft niet meer te kijken. Zie je hoe hij daar staat? Op blote voeten en zijn gezicht verstopt in zijn mantel.

toepassing De Heere God praat tegen Mozes. Weet je dat Hij ook tegen jou praat? *Hoe reageer jij als de Heere God tegen jou praat? Hè, praat de Heere God dan tegen mij? Ja! Weet je hoe? Kijk maar (laat de Bijbel zien), door de Bijbel. Dat zijn de woorden van God. Ook nu, in deze vertelling, vertelt de Heere God iets tegen jou. Luister je naar de Heere God? Hij heeft iets belangrijks tegen jou te vertellen, net als tegen Mozes:*

'Mozes', spreekt de Heere God verder, 'Ik heb gezien dat Mijn volk, dat in Egypte is, heel hard moet werken. Ik zie hoe moeilijk zij het hebben. En daarom ga ik Mijn volk redden. Ik ga ze bevrijden uit het land Egypte en Ik breng ze naar een goed land.'

Zo is de Heere God. Hij vergeet Zijn volk niet. Ze moesten hard werken, ze waren slaven van de koning van Egypte. Maar God zorgde voor hen, ze zouden bevrijd worden!

Zo wil God ook jou van je zonden bevrijden. Zonden zijn verkeerde dingen die we doen en denken: bijvoorbeeld boos zijn, schelden of ruzie maken. Het zijn dingen die niet bij God horen. Maar hoe kunnen je zonden vergeven worden? Dat kan alleen door het werk van de Heere Jezus. Die moest sterven aan het kruis. En door het geloof in Hem worden je zonden vergeven. God wil het volk Israël ook bevrijden uit de handen van de koning van Egypte en daarvoor krijgt Mozes twee opdrachten.

‘Mozes, je krijgt van Mij twee opdrachten. Je moet naar Egypte gaan om Mijn volk te bevrijden. En je mag een goede boodschap aan Mijn volk brengen: Ik heb hen gehoord en Ik ga hen bevrijden. En dat mag jij hen gaan vertellen.’

➔ Lees Exodus 3:11 voor uit de Bijbel: ‘Wie ben ik, dat ik tot Faraó zou gaan, en dat ik de kinderen Israëls uit Egypte zou voeren?’

Mozes sputtert tegen. Hij zegt: ‘Dat kan ik helemaal niet!’ Dat is ook zo, hoe zou hij dat alleen kunnen? Maar hij hoeft het niet alleen te doen, want de Heere God gaat met hem mee.

De Heere God zegt: ‘Mozes, Ik zal met je zijn!’ Maar Mozes blijft het moeilijk vinden om deze opdracht te gaan doen. De Heere God vertelt dan Zijn Naam: ‘Ik ben Die Ik ben.’ Dat betekent: wat Ik zeg, dat doe Ik ook. En dan, uiteindelijk, gehoorzaamt Mozes wel. De Heere God zal hem helpen bij deze opdracht.

Heb jij dat ook weleens, dat je een moeilijke opdracht krijgt? En dat je denkt: maar dat kan ik helemaal niet?! Dan mag je dit vertellen aan de Heere God: ‘HEERE, ik vind dit heel moeilijk, maar wilt U mij helpen?’

➔ Leg de Bijbel open bij Exodus 13 en 14.

Het is een hele tijd later. Wat staat daar voor enorme groep mensen voor de Rode Zee? En moet je kijken naar die gezichten... Bange gezichten. Mensen die achterom kijken, alsof iemand hen opjaagt.

Wie zijn deze mensen? En waar zijn ze bang voor? Deze groep mensen is het volk Israël. Mozes had de opdracht van de Heere God gekregen om het volk te bevrijden uit Egypte. De koning van Egypte, de Faraó, wilde dat niet. Het volk Israël moest werken voor hem. Ze mochten niet vertrekken. Maar nu, uiteindelijk, heeft hij gezegd: ‘Ga dan maar.’ Weet je hoe dat kwam, dat hij dat zei? De Heere God liet tien plagen komen over de Egyptenaren. Tien verschrikkelijke dingen, om-

dat de Farao het volk niet wilde laten gaan. Bij de laatste plaag stierven alle oudste zonen in het land Egypte. Wat een verdriet! Overal klonk gehuil. Ja, en toen zei de Farao: 'Ga weg, ga weg uit mijn land'. En het volk is gegaan, midden in de nacht. Ze moesten de weg gaan die God hen wees. Mozes had geen routekaart, maar de Heere God wees hen de weg door een wolk- en vuurkolom. Dat was een wolk die nooit verdween, dus geen gewone wolk. 's Nachts gaf de wolk licht. Op die manier kon het volk nooit verdwalen.

Zo gaan de Israëlieten op reis. Maar als we goed naar hun gezichten kijken, zien we dat de Israëlieten bang kijken. Waarom zijn de Israëlieten zo bang? Ze zouden toch juist blij moeten zijn? Eindelijk zijn ze bevrijd uit Egypte. Dat is zo. Maar: de Farao, de koning van Egypte, krijgt spijt. Hij zegt tegen zijn dienaren: 'Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij de Israëlieten hebben laten gaan?' De Israëlieten werkten gratis voor hem en nu zijn ze allemaal vertrokken. 'We gaan hen achterna! We zullen hen weer terughalen!'

En nu zijn de Israëlieten zo bang. Ze kijken angstig achterom en zien daar de Farao aankomen. Hij komt met wel zeshonderd van zijn beste strijdwagens. Op elke strijdwagen zitten soldaten. Wat moeten ze nu toch doen? Kunnen ze niet hard wegllopen? Nee, er zijn ook kinderen bij en bovendien, met zo'n grote groep lukt het niet om hard te lopen. Wat moeten ze dan doen? Zullen ze vechten tegen de Farao? Zou dat lukken? En daar komt nog iets bij: voor hen is de zee, de Rode Zee. Naast hen zijn rotswanden. En achter hen is de Farao. Ze zitten helemaal ingesloten, ze kunnen geen kant op. Wat nu?

De Israëlieten zijn zo bang. Ze roepen tot de HEERE. 'HEERE, help ons!' Ze geloven dat God hen kan helpen. Hij had hen uit het land Egypte bevrijd, dan zou Hij ook nu wel zorgen. Hij heeft immers alle macht!

toepassing

Doe jij dat ook? Als je niet meer weet wat je moet doen, mag je roepen tot de HEERE en tegen Hem zeggen: Heere God, ik weet niet meer wat ik moet doen. Wilt U mij helpen? De HEERE wil je ook helpen.

Maar er staat nóg iets van de Israëlieten in de Bijbel. Ze worden ook boos en ze gaan Mozes beschuldigen. Ze zeggen tegen Mozes: 'Waarom hebt u ons uit Egypte geleid? Moeten we nu hier sterven?'

Nu staat Mozes hier met het volk Israël. Hij kan geen kant op. En toch, hij vertrouwt op de Heere God. De HEERE heeft hem deze opdracht gegeven, dan zal Hij ook nu wel voor hen zorgen. Mozes zegt dat ook: 'De HEERE zal voor u strijden, en u moet stil zijn.' Dat betekent: jullie hoeven zelf niet te gaan vechten tegen de Egyptenaren. De HEERE zal dat doen.

toepassing

Dat is geloven in God: vertrouwen dat Hij voor je zal zorgen, ook al zie je nog helemaal niet hoe dat gaat gebeuren. Geloof jij in de Heere God? Geloof je dat Hij alle macht heeft? Mozes vertrouwt op de macht van God.

Hoor! Daar spreekt de Heere God weer tot Mozes. Weer laat de Heere God merken dat Hij het volk hoort en ziet. 'Mozes, hef je staf op, strek je hand uit over de zee. Er zal een pad door de zee komen en de Israëlieten kunnen erdoorheen gaan. De Egyptenaren zullen ook door de zee gaan,

maar zij zullen verdrinken’.

Kijk eens omhoog, wat er nu gebeurt: de wolkkolom, waarmee de HEERE de weg wijst, stond eerst voor het volk Israël. Nu gaat de wolk naar achteren, en staat tussen het leger van de Farao en het volk Israël in. De HEERE zorgt voor Zijn volk, Hij beschermt hen. De Farao kan helemaal niets doen, als de Heere God dat niet wil.

Mozes pakt zijn staf. Hij strekt zijn hand uit over de zee. En dan... er steekt een harde wind op en door het water komt een pad. Moet je zien! Nu kunnen ze zo naar de overkant lopen!

Kijk eens wat een stoet daar gaat. In totaal zijn er zeshonderdduizend mannen, de vrouwen en kinderen zijn daarbij nog niet eens mee gerekend. Als ze naar links kijken, zien ze water. Als ze naar rechts kijken, zien ze ook water. En toch worden zij niet nat, nee, de Heere God heeft voor hen een pad gemaakt door het water heen. Zo machtig is Hij!

Daar komen de Egyptenaren aan met de paarden van de Farao, zijn strijdagens en zijn ruiters. Ze zien het al: het volk gaat door de zee. Hoe kan dat nu? Wat een mooi pad. O, maar daar kunnen zij ook doorheen. Kijk, daar gaat ook het grote leger van de Farao. Maar wat is dat? Opeens zakken de wielen van hun wagens weg. Ze komen nauwelijks meer vooruit. Wat zijn ze nu bang. Ze moeten terug. Nu! Direct! Maar dat lukt niet meer. De Egyptenaren merken het: De HEERE strijdt voor Israël. De God van Israël is een machtige God.

Ondertussen zijn alle Israëlieten veilig aan de overkant gekomen. De HEERE zegt tegen Mozes: ‘Strek je hand uit over de zee’. Mozes heft zijn staf op, over de zee. Het pad verdwijnt en het water stroomt weer gewoon verder, net als anders. Alle Egyptenaren, die de Israëlieten achterna gingen, verdrinken in de zee. Ook de Farao verdrinkt.

toepassing

Wat is dat erg. De Farao en zijn volk luisterden niet naar de Heere God. En nu, nu verdrinken ze, allemaal. De Heere zegt in deze vertelling eigenlijk ook tegen jou: Hoor je Mijn stem? Zie je hoe machtig Ik ben? Luister naar Mij. Geloof in de Heere Jezus, stel je vertrouwen op Hem en dan zal Ik ook jou redden, net zoals Ik dat gedaan heb bij de Israëlieten. Maar als je niet gelooft in de Heere Jezus, wat gebeurt er dan? Het is heel erg om te zeggen, maar dan ga je net als de Farao verloren. Daarom is het zo belangrijk dat je luistert naar de HEERE en gelooft in de Heere Jezus. Wil je daar meer over weten? Heb je daar vragen over? Wil je daar zomaar even over doorpraten? Dat kan, dan mag je straks naar mij toekomen. Ik zit dan daar en als jij dan komt, weet ik dat je hierover met mij wilt praten.

Slot

Wat doen de Israëlieten? Ze loven en prijzen de HEERE, ze zingen een lied voor Hem. En ze roepen het uit: ‘De HEERE zal regeren voor eeuwig en altijd!’ Deze God heeft alle macht.

➔ Geef de kinderen de gelegenheid om vragen te stellen over de vertelling.

